

בש"פ 5094/19 - יוסף אוהיון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5094/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: יוסף אוהיון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (כב' השופט י' ליבדרו) בעמ"ת
40964-07-19 מיום 18.7.2019

בשם המבקש: עו"ד מיכה גבאי

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט י' ליבדרו), אשר קיבל בחלקו את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט א' כהן), שבמסגרתה הוחלט לשחרר אתהמבקש למעצר בית בערבויות שנקבעו.

1. המבקש נעצר ביום 10.7.2019 בחשד לסחיטה בכוח וגניבה. ביום 16.7.2019 הוגש כתב אישום נגד המבקש, המייחס לו עבירות של סחיטה בכוח וגניבה, עבירות לפי סעיפים 427 ו-383 (בהתאמה) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). לפי המתואר בכתב האישום, ביום 7.7.2019 תקף והכה המבקש את המתלונן - שהוא בעל חוב כספי כלפיו- ונטל ממנו מכשיר טלפון נייד, קורקינט וארנק שהכיל 150 ש"ח. יצוין כי בד בבד, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

2. ביום 16.7.2019 הורה בית משפט השלום באשקלון (כב' השופט א' כהן) על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בבית הוריו, בפיקוח אמו ואחותו ובהפקדת ערבויות נוספות שפורטו בהחלטה. יצוין כי המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר. נקבע כי עברו הפלילי של המבקש אינו מלמד על מסוכנות, וכי יש בחלופה

עמוד 1

המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמבקש, שכן היא מבטיחה הרחקה ואיסור יצירת קשר עם המתלונן. כמו כן, צוין כי מדובר באירוע נקודתי כלפי המתלונן, אשר אינו משקף מסוכנות כללית. לבקשת המשיבה, עיכב בית המשפט את ההחלטה למשך 48 שעות לצורך הגשת ערר, והמבקש נותר במעצר.

3. המשיבה עררה על ההחלטה. ביום 18.7.2019 קיבל בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט י' ליבדרו) בחלקו את הערר, וקבע כי בנסיבות העניין יש לקבל תסקיר של שירות המבחן לפני קבלת החלטה סופית בנוגע לחלופת המעצר, ומבלי לשלול שזו תאושר בסופו של יום. נקבע כי נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו בכתב האישום, וכן רקעו של המבקש בשימוש בסמים – אשר היה גם המקור לחוב של המתלונן כלפיו – מצדיקות קבלת תסקיר, שיבחן את התאמת החלופה המוצעת. זאת, צוין, בשים לב לכך שהמתלונן ועדה מטעם התביעה מתגוררים בעיר שבה ממוקמת החלופה. לפיכך, נקבע כי המבקש ימצא במעצר עד להחלטה אחרת, וכי שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בתוך 3 שבועות ממועד מתן ההחלטה. לאחר שיתקבל התסקיר, הורה בית המשפט המחוזי כי יתקיים דיון בעניינו של המבקש בבית משפט השלום.

4. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען שיש להורות על שחרורו לחלופת המעצר המוצעת. לטענתו, בית משפט השלום התרשם כי החלופה והמפקחות המוצעות מתאימות. נטען כי בהחלטת בית המשפט המחוזי נפל פגם בהנמקה, וכי במצב של הכרעות סותרות יש ליתן רשות לערור. לטענתו, משמעות ההחלטה היא השארתו במעצר לתקופה ארוכה בשל פגרת בתי המשפט ומכיוון שאינו מוכר לשירות המבחן. בצד הבקשה, הוגשה בקשה לקביעת מועד דיון.

5. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, על החלטת בית משפט מחוזי בערר הנוגע למעצר לא מוקנה ערר בזכות. סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 מורה כי על המבקש לערור על החלטה כאמור לבקש רשות לערור מבית משפט זה. בבקשות מעין אלו חלה אמת מידה מצמצמת, הדומה במהותה לזו שהותוותה בעניין מתן רשות ערעור לפני ערכאה שלישית בדיון האזרחי והפלילי (ראו למשל בש"פ 6119/14 שרקני' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.9.2014)). על המבקש להראות כי עניינו מעורר סוגיה בעלת חשיבות ציבורית או משפטית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים. לצד זאת, ייתכנו מקרים שבהם ניתן יהיה לסטות מהכללה אמור ולהעניק רשות לערור אף בהעדר שאלה עקרונית, אם מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת (בש"פ 2786/11 ג'ריסני' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011)). בהחלטה נושא הבקשה קבע בית המשפט המחוזי כי בחינת האפשרות לשחרר את המבקש לחלופת מעצר טעונה – בהתחשב במכלול נסיבות המקרה – קבלת תסקיר מעצר מאת שירות המבחן. החלטה זו, אשר אין בה כדי לסתום את הגולל על בחינת ההיתכנות של של חלופת מעצר מתאימה, אינה מקימה עילה למתן רשות לערור על פי אמת המידה האמורה. כך גם העובדה כי הערכאות הקודמות הגיעו לתוצאות שונות בעניין המבקש, אינה מצדיקה, כשלעצמה, מתן רשות לערור (ראו למשל בש"פ 3119/18 פלוגיני' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.4.2018)). לעניין המועדים, בית המשפט קצב שלושה שבועות להגשת תסקיר מעצר והורה כי יערך דיון בבית משפט השלום בסמוך לאחר הגשתו. בשים לב שהמבקש נתון בשלב זה מאחורי סורג וברית, הנחתי היא כי שירות המבחן יגיש את תסקיר המעצר בהקדם האפשרי בתוך פרק הזמן האמור חרף פגרת בתי המשפט; וכי בהתאם להוראת בית המשפט המחוזי הדיון בעניינו של המבקש ייקבע בסמוך לאחר הגשת התסקיר בבית משפט השלום לפני שופט תורן, בהתאם לסדר המקובל בדיוני מעצרים בתקופת הפגרה.

בקשת הרשות לערור נדחית אפוא, ומאליה נדחית גם הבקשה לקביעת דיון בה.

ניתנה היום, כ"ז בתמוז תשע"ט (29.7.2019).

ש ו פ ט
